

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीये विशांपते ॥ प्रांजलिः शतरुद्रीयं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ४ ॥ प्रजापतिस्तत्सृजे तपसो ते महातपाः ॥ शंकरस्त्वसृजत्तात प्रजाः स्था
वरजंगमाः ॥ ५ ॥ नास्ति किंचित्परं भूतं महादेवादिशांपते ॥ इह त्रिष्वपिलोकेषु भूतानां प्रभवो हि सः ॥ ६ ॥ न चैवोत्सहते स्थातुं कश्चिदग्रे महात्मनः ॥ न हि भूतं
समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ ७ ॥ गंधेनापि हि संग्रामे तस्य क्रुद्धस्य शत्रवः ॥ विसंज्ञा हतभूयिष्ठा वेपंते च पतंति च ॥ ८ ॥ घोरं च निनदंतस्य पर्जन्यनिनदोपमं ॥
श्रुत्वा विशीर्येत्पृथुदयं देवानामपि संयुगे ॥ ९ ॥ यांश्च घोरेण रूपेण पश्येत्क्रुद्धः पिनाकधृत् ॥ न सुरानासुरालोकेन गंधर्वानपन्नगाः ॥ १० ॥ कुपिते सुखमेधं ते त
स्मिन्नपि गुहागताः ॥ प्रजापतेश्च दक्षस्य यजतो वितते क्रतौ ॥ ११ ॥ विव्याध कुपितो यज्ञं निर्भयस्तु भवस्तदा ॥ धनुषा बाणमुत्सृज्य स घोषं विननाद च ॥ १२ ॥
तेन शर्मकृतः शांतिं विषादं लेभिरे सुराः ॥ विद्धे च सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे ॥ १३ ॥ तेन ज्यातलघोषेण सर्वे लोकाः समाकुलाः ॥ बभूवुरवशाः पार्थविषे दुश्च
सुरासुराः ॥ १४ ॥ आपश्चुक्षुभिरे चैव च कं पे च वसुंधरा ॥ व्यद्रवन् गिरयश्चापि द्यौः पफाल च सर्वशः ॥ १५ ॥ अंधेन तमसालोकाः प्रावृतान च काशिरे ॥ प्र
नष्टा ज्योतिषां भाश्च सहसूर्येण भारत ॥ १६ ॥ भृशं भीतास्ततः शांतिं चक्रुः स्वस्य यनानि च ॥ ऋषयः सर्वभूतानामात्मनश्च हितैषिणः ॥ १७ ॥ ततः सोभ्यद्रव
देवान् रुद्रोरौद्रपराक्रमः ॥ भगस्य नयने क्रुद्धः प्रहारेण व्यशातयत् ॥ १८ ॥ पूषणं चाभिदुद्रावपादेन च रुषां न्वितः ॥ पुरोडाशं भक्षयतो दशनान्वै व्यशातयत् ॥
॥ १९ ॥ ततः प्रणेमुर्देवास्ते वेपमानाः स्मशंकरं ॥ पुनश्च संदधेरुद्रो दीप्तं सुनिशितं शरं ॥ २० ॥ रुद्रस्य विक्रमं दृष्ट्वा भीता देवाः सहर्षिभिः ॥ ततः प्रसादयामासुः
शर्वं ते विबुधोत्तमाः ॥ २१ ॥ जेषुश्च शतरुद्रीयं देवाः कृत्वांजलितदा ॥ संस्तूयमानस्त्रिदशैः प्रससाद महेश्वरः ॥ २२ ॥ रुद्रस्य भागं यज्ञे च विशिष्टं ते त्वकल्पयन् ॥
भयेन त्रिदशाराज ऊत्तरणं च प्रपेदिरे ॥ २३ ॥ तेन चैव हितुष्टेन स यज्ञः संधितो भवत् ॥ यद्यच्चापहतं तत्र तत्तथैवान्वजीवयत् ॥ २४ ॥ असुराणां पुराण्यां संख्योणि
वीर्यवतां दिवि ॥ आयसं राजतं चैव सौवर्णमपि चापरं ॥ २५ ॥ नाशकत्तानि मघवा जेतुं सर्वायुधैरपि ॥ अथ सर्वेऽमरारुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः ॥ २६ ॥ तत ऊ
चुर्महात्मानो देवाः सर्वे समागताः ॥ रुद्रोरौद्राभविष्यंति पशवः सर्वकर्मसु ॥ २७ ॥ जहि दैत्यान् सहपुरैर्लोकां स्त्राय स्वमानद ॥ स तथोक्तस्तथेत्युक्त्वा कृत्वा विष्णुं श
रोत्तमं ॥ २८ ॥ शल्यमग्निं तथा कृत्वा पुंस्त्वं वैवस्वतं यमं ॥ वेदान् कृत्वा धनुः सर्वान् ज्यांच सावित्रिमुत्तमां ॥ २९ ॥